

ממשלת ה"שינוי" החדשה הודיעה- על קווי היסוד של הממשלה ושם בסעיף 19 נדהמו לגלות את הניסוח הבא: "הצדדים מסכימים על העברת האחריות על הגיל הרך למשרד החינוך", קו מנחה זה מצטרף לדיבורים קודמים של שרים בממשלה הנוכחית, שדוחפים ומקדמים הרחבת חוק חינוך חובה חינוך, כך שיחול על כל תינוק ותינוקת מגיל 3 חודשים. חוק חינוך חובה חינוך מגיל אפס. עוד לא הספקנו להתאושש מהמסמך הנ"ל והבוקר נשלחה כבר פנייה רשמית ממשרד שרת החינוך הנכנסת - הגב' יפעת שאשא ביטון - לאנשי החינוך ובה נכתב שחור על גבי תוכנית עבודה כי השרה תפעל ל"יצירת רצף חינוכי מלידה עד י"ב, מעבר מעונות היום לאחריות משרד החינוך וקבלת ההתייחסות הנדרשת מבחינה חינוכית, פדגוגית והתפתחותית".

נשות ואנשי חינוך יקרים,

בימים אלה עם סיומה של שנת הלימודים תשפ"א ובשיא ההכנות לשנת הלימודים הבאה עלינו לטובה תשפ"ב, ברצוני להודות לכל אחד ואחת על שבחרתם להיות מונחים בישראל ועל היותכם דוגמא ומופת לתלמידים דור העתיד.

את שנותיי הראשונות התחלתי כמורה ומחנכת, רכות מקצוע ולימים סגנית נשיא מכללה אקדמית להכשרת מורים. אהבתי ללמד תלמידים וסטודנטים ותשוקה זו בווערת בי עד היום.

היום אני מתחילה את תפקידי כשרת החינוך עם הרבה חלומות, מחשבות ותכניות כדוגמאת:

● יצירת רצף חינוכי מלידה עד י"ב, מעבר מעונות היום לאחריות משרד החינוך וקבלת ההתייחסות הנדרשת מבחינה חינוכית, פדגוגית והתפתחותית. ברצף הגיל הרך נחזק גם את גני הילדים.

● בית ספר כבית חינוך יעמיק את התייחסותו לערכים חברתיים, ציוניים, יהודיים ודמוקרטיים שנותנים ביטוי לגיוון ולעושר התרבותי של החברה הישראלית.

● הרחבת האוטונומיה למנהלים ולבתי הספר וחיזוק מעמד המורים והמנהלים.

ובכן, בתחילה הקסם מהלך כשמדברים על חינוך. לא עוד גן שושנה במחיר מופקע של 3 עם עוד שלושה אפסים אח"כ בשביל 5 שעות בייביסיטר. עכשיו המדינה תממן. ובכן, במקרה כזה, צריך היה פשוט לקרוא לחוק "חוק חינוך חובה מגיל אפס עד שלוש". לא ולא. זוהי הצעה שלפיה חוק חינוך חובה חינוך יתוקן כך שיחול מגיל 3 חודשים והלאה. ונסביר את המשמעות למתקשים.

מעבר לשאלות ברומו של עולם כמו למשל: על איזו התייחסות נדרשת מבחינה "חינוכית, פדגוגית והתפתחותית" התכוון המשורר ביחס לזאטוטים בני שלושה חודשים, נשאלת השאלה: ומה אם אתם לא רוצים? מה אם אתם רוצים, שהחינוך הקטן שאמו סחבה אותו ברחמה תשעה חודשים וסבלה צירי לידה עד שנולד בשעה טובה, ישאר בבית עד גיל חצי שנה, או שנה או עד גיל שלוש? במקרה כזה, אם להיצמד ללשון החוק, תצטרכו לעבור הליכים בירוקרטיים. תצטרכו לקבל אישור מפקיד שיושב במשרד החינוך והתפקיד שלו לודא שהבקשה עומדת בקריטריונים, בין היתר

על ידי ביקורים של עובדות סוציאליות כדי לודא שאתם כשירים. ואל תשכחו שתמיד יש לחץ שכמה שיותר ילדים יכנסו למסגרות החינוך (במיוחד במועצות מקומיות קטנות) למה? זה פשוט. כסף. כל תינוק שכזה, כל פעוט שנכנס למסגרת שווה כסף. תשאלו את קהילת הורי החינוך הביתי. הם יספרו לכם כמה משנה לשנה, הגשת הבקשות הופכת יותר ויותר מסורבלת וכמה - הליך שאמור להיות פשוט - הופך לפעמים לסיוט. וזה בלי להיכנס לשלילת זכאות של ילדי החינוך הביתי להשתתף בכל מיני תוכניות חינוך יוקרתיות, בלחץ שמופעל על-ידי משרד החינוך על המועצה להשכלה גבוהה שלא לאפשר לילדי החינוך הביתי להתקבל ללימודים אקדמאים, על זה כרגע אנחנו לא מדברים.

הבנתם? אם תרצו להמשיך את הקשר הדיאדי עם התינוק הרך שרק הגיח לעולם, אתם תצטרכו לבקש אישור. זו לא זכות מולדת. זו לא ברירת המחדל. ברירת המחדל זה שאתן נושאות את הילד ברחמכן תשעה חודשים, אתן סובלות את הצירים, אתן יולדות אותו והתינוק בגיל שלושה חודשים עובר ל"אחריותו של משרד החינוך".

מזעזע.

קצת רקע:

באוגוסט 2011, מנהיגי מחאת " הצדק חברתי" , דרשו בין היתר חוק חינוך חינוך מגיל 3 חודשים. דה מרקר:

<https://www.themarker.com/news/protest/1.677396>

בדצמבר 2011, כבר הונחה הצעת חוק זו, ע"י דליה איציק , חיים כץ ואורלי לוי-אבקסיס - "חוק הפעוטות"

לאחר שועדת טרכטנברג החליטה מוקדם יותר ב2011, וב2019 פרסמה את הדו"ח
https://he.m.wikipedia.org/wiki/%D7%95%D7%A2%D7%93%D7%AA_%D7%98%D7%A8%D7%9B%D7%98%D7%A0%D7%91%D7%A8%D7%92

https://www.neaman.org.il/Files/Turning%20the%20Pyramid%20Upside%20Down_20190314111450.251.pdf

הם רוצים את הילדים:

עיון במסמך "היפוך הפירמידה", שחובר ע"י פרופ' טרכטנברג, כן הוא מהועדה שהוקמה אחרי המחאה החברתית 2011, מלמד אותנו שזו רק ההתחלה. הדוח, ממרץ 2019, מציע רפורמה מקיפה בחינוך הילד מגיל אפס עד 6 וכולל את ההצעה שבנט הזכיר להעברת המעונות למשרד החינוך. ומה עוד?

■ מתוך הדוח: "נדבך מרכזי במדיניות המוצעת הינה הקמת "קמפוסים לגיל הרך, מרכזים רב תכליתיים לפעוטות בני שנה עד 6... עם הנהלה מרכזית... הכוללים במבנה אחד את כל המסגרות החינוכיות יחד עם מכלול של שירותים כמו טיפת חלב *משודרגת*" (עמוד 5 ו-34 במסמך המצורף).
ה"קמפוס" יהיה פעיל מבוקר ועד ערב ויהיה תחת שמירה במשך כל היום.
הדוח מציע ש"קמפוסים" כאלו יהפכו לסטנדרט בכל מתחם בניה חדש ושהמסגרות הקיימות יוסבו לקמפוסים כאלו.
הדוח מציין כי מספר רשויות מקומיות (ב"ש, ק. ביאליק ופיילוט באשדוד) כבר מקדמות כיום רעיון זה.

האם רוצים לרכז את הילדים עד גיל 6 במקום אחד עם טיפת חלב משודרגת, בין השאר כדי להקל את הגישה של מערכת הבריאות לחיסוני הילדים?

למה מקדמים שילוב של המערכת החינוכית והמערכת הבריאותית במבנה אחד רב תכליתי?

האם החינוך והבריאות של הילדים ישכרו מכר או יפגעו?
האם ההורים יאלצו להביא את ילדיהם למתחם השמור בבוקר ולקחתם בערב, לאחר שהם יחונכו ויטופלו בריאותית במרכז הני"ל, תוך פגיעה בזכויות הילדים לקבל את הגנת הוריהם כקטינים?

האם זהו השלב הראשון שנועד לחזק ולבסס את הפרדת הילדים מההורים ולהעבירם לחזקת המדינה (אג'דה 21)?

■ ה"קמפוס החינוכי" יעסוק גם ב"חינוך" הורים.
זאת, מכיוון ש"מקצוע ההורות הוא מקצוע קשה" כלשון הדוח, הרי שקיים צורך אקוטי לשיטתו, לספק להורים הדרכה, ליווי ותמיכה.
"הגורמים השונים בקמפוס יכוונו את ההורים לטיפול הנדרש לילדיהם". (עמוד 35).

האם הורים יחויבו בסדנאות, הרצאות והמלצות פרטניות מגורמי המקצוע כתנאי הכרחי?

איזו הנדסת תודעה להורים מתוכננת כאן?

■ ואיך ישווקו לנו את הרעיון?
קל. במילים יפות ומתוקות, הכל למען ההורים וטובת הכלל.
הדוח מסביר שאין הכוונה לעשות מיקור חוץ לתפקיד ההורים אלא "רק" להקל עליהם
את הנטל, לעודד שיוויון הזדמנויות ותעסוקת נשים ולתרום לשיוויון המגדרי.
וכמובן, לטובת התפתחות הילד.

■ בשלב זה מוצע להפעיל מרכזים אלו ב"חינם". האם השלב הבא יהיה בכפייה?

מהי ההגדרה כיום- לזכויות ההורה והילד?
יש 2 חוקים המסדירים את המצב:
1. חוק הכשרות והאפטרופסות. סעיף 27 מפרט מקרים שבהם תישלל סמכות
ההורים כאפטרופסים.
סעיף 15 קובע את סמכויותיו וחובותיו של ההורה

תפקיד ההורים בעיני החוק

כאמור, הורים הם האפוטרופוסים הטבעיים של ילדיהם, ומשכך מחובתם לדאוג לילדיהם לכל מחסורם. חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962 קובע בסעיף 15 את סמכויותיו וחובותיו של ההורה: "לדאוג לצרכי הקטין, לרבות חינוכו, לימודיו, הכשרתו לעבודה ולמשלח-יד ועבודתו, וכן שמירת נכסיו, ניהולם ופיתוחם; וצמודה לה הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו, והסמכות לייצגו".

בנוסף, על ההורים מוטלת חובה לפעול תמיד לטובת ילדיהם, ולא לבצע פעולות שיכולות לפגוע בהם. החוק הפלילי בישראל מטיל עונשים כבדים על עבירות של הזנחה הורית ופגיעה פיזית בילדים על ידי הוריהם.

<https://www.balas.org.il/%D7%9E%D7%AA%D7%99-%D7%94%D7%9E%D7%93%D7%99%D7%A0%D7%94-%D7%A8%D7%A9%D7%90%D7%99%D7%AA-%D7%9C%D7%A7%D7%97%D7%AA-%D7%99%D7%9>

סמכותה של המדינה לקחת ילדים

מביתם

סמכותה של המדינה לקחת ילדים מהורים מופיעה בעיקרה בשני חוקים חשובים. האחד הוא חוק האפוטרופסות שמוזכר לעיל. החוק השני הוא חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960.

כעיקרון מדובר בשני חוקים משלימים, שכן חוק האפוטרופסות קובע שההורה הוא האפוטרופוס הטבעי של ילדיו כאמור, אך החוק גם קובע מקרים שבהם רשאי בית המשפט למנות אפוטרופוס לקטין. מצד שני, חוק הנוער מונה רשימה של מקרים שבגינם רשאי בית המשפט להורות על לקיחת הילדים מהוריהם. בנוסף, חוק האפוטרופסות קובע בסעיף 27 כי בהתקיימם של מקרים מסוימים בהתאם לחוק הנוער, בית המשפט רשאי לשלול מהורים את סמכותם כאפוטרופוסים.

בהתאם לשני החוקים, מי שרשאית לבקש מבית לקחת ילדים מהוריהם היא המדינה

לייעוץ אישי - צרו קשר

7%99%D7%94%D7%9D/

2. חוק הנוער. שני החוקים משלימים זה את זה.

3. 2014 "הצעת חוק קטין עצמאי". החוק אושר טרומית ב-2018

<https://m.knesset.gov.il/news/pressreleases/pages/press24.01.18fq.aspx>

למרות האמור לעיל, יש לציין שבשנים האחרונות מתרחש תהליך איטי של אימוץ גישה ששמה דגש על מעמדם וזכויותיהם של קטינים במשפט הישראלי. בשנים 1997-2004 פעלה הוועדה לבדיקת זכויות הילד, הידועה כוועדת רוטלוי, שנועדה לבחון מחדש את מכלול החקיקה העוסקת בילדים בישראל. הוועדה המליצה על שורה של צעדים שמטרתם לעגן ולהרחיב את זכויותיהם של ילדים ובני נוער, לרבות זכויות משפטיות כמו ייצוג על ידי עו"ד בדיונים הנוגעים להם. חלק מההמלצות שולבו כתיקונים לחוקים קיימים כמו חוק הנוער, וחלקן שימשו בסיס להצעות חוק נוספות שהוגשו בשנים האחרונות. הצעת חוק טרייה במיוחד שמתייחסת בדיוק לענייננו היא "הצעת חוק קטין עצמאי", שהוגשה ב-2014 על ידי חברות הכנסת עדי קול, קארין אלהרר ואורלי לוי-אבקסיס. ההצעה מבוססת על המודל הקיים במדינות ארה"ב ומטרתה ליצור מעמד מקביל גם בישראל. נכון לעכשיו היוזמה נמצאת עדיין בשלבי ראשוניים ואין לדעת אם היא תקודם, אבל

לייעוץ אישי - צרו קשר

<https://www.balas.org.il/%d7%97%d7%95%d7%a4%d7%a9%d7%99-%d7%96%d7%94-%d7%9c%d7%92%d7%9e%d7%a8%d7%99-%d7%9c%d7%91%d7%93-%d7%9e%d7%94%d7%95-%d7%a7%d7%98%d7%99%d7%9f-%d7%a2%d7%a6%d7%9e%d7%90%d>

ומה עם זכויות הילדים?
1999- השנה בה הוקמה על ידי ח"כ תמר גוז'נסקי, הוועדה לזכויות הילד.

https://he.m.wikipedia.org/wiki/%D7%94%D7%95%D7%95%D7%A2%D7%93%D7%94_%D7%9C%D7%96%D7%9B%D7%95%D7%99%D7%95%D7%AA_%D7%94%D7%99%D7%9C%D7%93

ב2013- הוועדה לזכויות הילד של האו"ם הנחתה לבסס מנגנון ייצוג נפרד לילדים.

נושא הייצוג הנפרד לקטינים בחוקים אחרונים

במסגרת הסיוע המשפטי. גם הוועדה לזכויות הילד של האו"ם הנחתה לאחרונה את ישראל (ביוני 2013) לבסס מנגנון ברור לייצוג נפרד לקטינים.

לנוכח מהות ההליכים המשפטיים בפני בית המשפט לנוער והחשיבות המוכחת של הייצוג המשפטי הנפרד להורים ולקטינים לתקינות ויעילות הליכים אלו קמה הצדקה לתיקון חקיקתי מתאים.

ח"כ מועלם רפאלי: "הצעת החוק הזו היא עוד שלב בצדק עם אנשים מוחלשים שלא מסוגלים להילחם מול המערכת. אנשים שברובם נמצאים בתחתית הסולם הסוציו אקונומי והמדינה רוצה לסייע להם ולמשפחות שמתמודדות עם אתגרים לא פשוטים, באמצעות רשויות הרווחה. ההצעה הזו היא לא קריאת תיגר על מערכת הרווחה אלא באה לסייע לה."

38 תמכו ללא מתנגדים וההצעה תועבר לוועדת הכנסת.

ב2016 - "חוק הורים וילדיהם"
הצעת החוק מנסה לבסס את המושג "אחריות הורית", וזאת "בנוסף" למצב המשפטי הנוהג כיום, ולפיו הורים הם האפוסטרופוסים הטבעיים של ילדיהם הקטינים. ואולם

בהמשך נכתב כי תפיסת האחריות ההורית באה "במקום מוסד האפוטרופסות של הורים על ילדיהם הקטינים". במקום? בנוסף?

משמעותו העיקרית של החוק- עיקור משמעות מעמדם של כלל ההורים , ועלייתו של מושג : "אחריות הורית".

אחריות ההורית זו ניתן יהיה להגביל או לשלול כליל מאחד ההורים או משניהם אם ישתכנע בית המשפט שהם אינם מכבדים שורה של "זכויות הילד" כפי שמפרט החוק.
https://www.nevo.co.il/law_html/law04/20-2323.htm

החוק קובע כי אם "התגלו חילוקי דעות בין הורה לילדתו או לילדו בעניין מימוש האחריות ההורית, יפעל ההורה, ככל האפשר, להגיע להסכמה עם הילדה או הילד בדרכי שלום, בעצמם או באמצעות צד שלישי ובכלל זה מטפל מקצועי או מגשר".

זכויות? פרטיות? לא בישראל בעצם הפכנו לקיבוץ , ובגרסה הפחות מרוככת- למדינה שגידול הילדים בה מקבל גוון קומוניסטי.

השרה מירב מיכאלי מדברת כבר שנים על "סכנת התא המשפחתי" , למשל בראיון שנתנה לתקשורת האוסטרלית לפני כמה שנים. ובעודה מקדמת טשטוש הזהות המינית באיצטלה של קידום שוויון מגדרי.

אתם חושבים שעכשיו כשהיא שרת התחבורה זה פחות מעניין אותה? אל תהיו תמימים. האג'נדה הפמיניסטית הולכת יד ביד עם פירוק המשפחה, דריכה על מעמד ההורה והילד. ובכלל הדוקטרינה- עשה מה שתרצה -

Do as thuy please

שאינה שייכת למי שמאמין באלוהים. ואוי אם לא תהיה פוליטיקלי קורקט. כי מה זה- אמא, אבא, ילד? סה"כ מילים, לא?

ואם אתם תוהים- זה לא קורה רק בישראל, מעמד ההורים בסכנה אמיתית. ומשמעותה- סכנה לחיי הילדים שלנו!

<https://m.washingtontimes.com/news/2021/jun/7/biden-uses-birthing-people-budget-accused-wanting-/>

NATIONAL REVIEW

Biden Budget Proposal Replaces 'Mother' with 'Birthing Person'

President Joe Biden's 2022 budget proposal uses language that supplants the word "mothers," referring to women who both deliver a baby and raise the child, with the phrase "**birthing people**"

שרת החינוך
Minister of Education
وزيرة التربية

ו' תמוז תשפ"א
16 יוני 2021

מכתב משרת החינוך לאנשי החינוך

נשות ואנשי חינוך יקרים,

בימים אלה עם סיומה של שנת הלימודים תשפ"א ובשיא ההכנות לשנת הלימודים הבאה עלינו לטובה תשפ"ב, ברצוני להודות לכל אחד ואחת על שבחרתם להיות מחנכים בישראל ועל היותכם דוגמא ומופת לתלמידים דור העתיד.

את שנתיי הראשונות התחלתי כמורה ומחנכת, רכזת מקצוע ולימים סגנית נשיא מכללה אקדמית להכשרת מורים. אהבתי ללמד תלמידים וסטודנטים ותשוקה זו בוערת בי עד היום.

היום אני מתחילה את תפקידי כשרת החינוך עם הרבה חלומות, מחשבות ותכניות כדוגמאת:

- יצירת רצף חינוכי מלידה עד י"ב, מעבר מעונות היום לאחריות משרד החינוך וקבלת ההתייחסות הנדרשת מבחינה חינוכית, פדגוגית והתפתחותית. ברצף הגיל הרך נחזק גם את גני הילדים.

- בית ספר כבית חינוך יעמיק את התייחסותו לערכים חברתיים, ציוניים, יהודיים

ודמוקרטיים שנותנים ביטוי לגיוון ולעושר התרבותי של החברה הישראלית.

● הרחבת האוטונומיה למנהלים ולבתי הספר וחיזוק מעמד המורים והמנהלים.

● צמצום מספר בחינות הבגרות ושינוי שיטת הבחינות, וכן בחינת אופני הערכת התלמידים ברצף החינוכי.

● צמצום שבוע הלימודים לחמישה ימי לימוד בבתי הספר התיכוניים. ושישי חברתי ננהיג בבתי הספר היסודיים לקידום פעילות חברתית, העשרה, חיזוק החינוך הבלתי פורמאלי ותנועות הנוער.

ועוד נושאים רבים ומגוונים בהם נעמיק, נשנה ונשכלל אשר יקודמו בשיח משותף עם גורמי המקצוע והשטח תוך חשיבת עומק, תכנון מוקפד, שיתוף פעולה ושיח אמיתי עם מורים, הורים ותלמידים.

לסיום אתייחס לתקופת הקורונה שעברנו, תקופה מורכבת ומאתגרת, שלא פסחה על מערכת החינוך. ישר כוח על פועלכם בתקופה זו, בלטתם כמחנכים יוזמים, יצירתיים וחושבים מחוץ לקופסא. יצרתם קשרים אישיים עם כל תלמיד ותלמידה והוריהם על מנת שיעברו את התקופה הלא פשוטה בה היינו. תקופה זו גם יצרה פערים לימודיים, חברתיים ורגשיים שנידרש להתמודד עם הפערים וההשלכות הללו בשנה הקרובה ויחד עם זה לאמץ דברים טובים שקרו באותה עת.

אני מבקשת להודות לח"כ יואב גלנט שר החינוך היוצא ולמנכ"ל משרד החינוך מר עמית אדרי, ומאחלת הצלחה לכולנו. מוטלת עלינו אחריות גדולה ומשימות רבות, בכוחות משותפים נעשה ונצליח. "מטרת החינוך צריכה להיות: אנשים המצטיינים בעצמאות במחשבה ובמעשה, ועם זאת רואים בשירות למען הכלל את משימת חייהם העיקרית" (אלברט אינשטיין) – זוהי משימתנו.

בברכה והערכה,

ח"כ ד"ר יפעת שאשא ביטון
שרת החינוך